

Nieuwsbrief
Jaargang
14

Nummer
43

Maart 2022

NIEUWSBRIEF JOE ENGLISH, KUNSTSCHILDER

Beste Kunstvriend,

Op de eerste plaats **van harte dank aan de kunstvrienden voor de financiële bijdrage** die ons de mogelijkheid geeft om onze Nieuwsbrieven verder op papier te blijven bezorgen aan een dertigtal vrienden die digitaal niet bereikbaar zijn.

Naast een persoonlijke bedanking bezorgden wij onze steunende vrienden, ook onze recente publicatie *"Gezelle gezongen door Elisa Goedemé, weduwe Joe English."* Verschenen in het tijdschrift voor liefhebbers van de poëzie van Guido Gezelle, Rijmtijd (nr.94,november 2021). Het is eveneens mogelijk dit artikel te raadplegen op onze www.joe-english-kunstschilder.be/onderzoek.

Het nummer 43 van deze Nieuwsbrief is voor ons een heilig getal… daar wij beiden geboren zijn tijdens het oorlogsjaar 1943. Wij hebben het gelukkig goed overleefd tot nu toe. Zoals de kunst van Joe English in zijn schilderijen en tekeningen. In dit verband hebben wij enkele verrassingen voor u. Een prachtig portret van *"het meisje met de blauwe ogen*". En een schenking van tien verloren gewaande originele tekeningen van Joe. Waarbij onder meer een portret van Valerius De Saedeleer dat een historische waarde kan hebben voor zijn biografie.

"Na WO 2 was er één groot doel en groot besef: dit nooit meer. Er werd een nieuwe wereldorde ingesteld. Loopt dat hele Vredesproject vandaag ten einde? In elk geval moeten wij de moed erin houden en moet ieder op zijn manier strijd voeren." (Geert Mak, in gesprek met Alicja Gescinska)

Vredevolle groeten op Sint Patricksday

Piet De Baere & Co English

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Joe English, Kunstschilder vzw
Vuldersreitje 2 - 8000 Brugge
www.joe-english-kunstschilder.be
e-mail: co.english2@gmail.com
BE03 1210 4055 6384

In dit nummer

Beste Kunstvriend	p.1
Het meisje met de blauwe ogen (feb15)	p.2
Tien oorlogstekeningen (sept.14)	p.3
Mol-Sluis	p.7
Kunstvrienden van de vzw	p.8

Joe English “Het meisje met de blauwe ogen” (februari 1915)



aquarel op tekenpapier, gemaroufleerd op hout, 32 x 42cm, gesigneerd & gedateerd 1915, in privébezit.

Wie is dat jonge meisje dat ons met haar helblauwe ogen aankijkt? Wij kunnen heel wat vragen stellen over de herkomst van dit mooie portret. Het werd verworven op 27 oktober 2018 bij het veilinghuis Oakridge Auction Gallery, Ashburn, Virginia, USA. Wie was de opdrachtgever? Hoe kwam het in de USA?

Wat wij wel weten volgens het mobilisatieboekje van Joe is dat hij na de terugtocht uit Antwerpen-Brasschaat begin oktober 1914, terecht kwam in het transitcentrum voor zieke en gekwetste militairen in Calais. Vandaar werd hij naar een Belgisch militair hospitaal overgebracht in Malo Les Bains (?) waar hij verbleef tot eind februari 1915. Na deze herstelperiode kreeg hij een week verlof. Het leger had een job in de aanbieding, namelijk om de legervoertuigen te beschilderen met camouflagekleuren. Joe zei*: “ik ben kunstschilder, en wil terug naar mijn vrienden aan het front”*. Hij hoopte daardoor dichter bij Brugge en zijn gezin te komen.

Wij mogen aannemen dat Joe dit jonge meisje portretteerde tijdens zijn verblijf in Malo Les Bains. Opvallend is de blauwe kleur van haar ogen en kleedje! Joe gebruikte identiek dezelfde verf en basismaterialen voor het portret van Luitenant Van Dingenen, dat hij ook schilderde tijdens zijn verblijf in Calais eind december 1914! P.C. De Baere verwees in zijn thesis in 1972 naar een passage uit een goed bewaarde brief in het familiearchief. Joe schreef eind november 1916 aan Rosa Van Can in Londen het volgende: *“Verleden jaar als ik uit ’t hospitaal kwam waar ik ziek had gelegen in december 1914 en januari 1915 bracht ik 7 dagen congé door bij een amerikaanse dame ginder in Vrankrijk bij ’t hospitaal. Dat lieve mens heeft mij reeds tweemaal geschreven om weer bij haar te komen. In engeland, in Londen zelf heb ik een zuster, vragen ze me ook om te komen. Maar kan ik aannemen me te vermaken of verzet te zoeken als ze ginder* (°) *misschien op diezelfde ogenblikken zouden gesaard worden en in nood zitten. ’t Is toch een droeve wereld, ‘k heb het hier dragelijk maar vraagt me niet waarnaar ik snakt”…*

(°) Joe verwijst hier naar zijn gezin in Brugge.

Na zijn herstelperiode in het legerhospitaal verbleef Joe zeven dagen bij een Engelstalige dame, een Amerikaanse. Voor Joe geen probleem, thuis was het gezin English tweetalig opgegroeid. (Vader, broers en zussen hadden de Britse nationaliteit behouden, waardoor zij tijdens WO I ook in Londen konden verblijven). Mogelijk had Joe deze dame als verpleegster leren kennen in het hospitaal? In deze brief schrijft hij niet over dit kinderportret. Kunnen wij aannemen dat deze dame het portret bestelde en later meenam naar de VS?

Deze brief leert ons ook dat Joe niet inging op haar verzoek om twee redenen. Zijn zussen die in Londen verbleven hadden hem ook uitgenodigd. Maar vooral vond hij dat hij zich *“geen vermaak of verzet”* kon veroorloven terwijl zijn vrouw en twee kinderen verbleven in het door de Duitsers bezette Brugge.

In dit portret visualiseerde Joe dit gemis in twee elementen. Rechts boven het meisje hangt een schilderijtje: de duinen aan zee waarop Gudrun wacht op Herwig. Een verwijzing naar het portret dat Joe schilderde van zijn vrouw Elisa in 1911 *“de dame met de grote hoed”*, in de linkerbovenhoek zien wij hetzelfde zeezicht. Ook is Elisa op een analoge wijze gekleed: maar met een witte bloes onder haar blauw bovenkleed. In dit portret drukt Joe zijn verlangen uit om terug thuis te zijn bij vrouw en kinderen. Zij hebben elkaar echter nooit terug gezien…

“Wie weet ontdekken wij via deze publicatie haar ware identiteit, Dat zou mooi zijn…”

Piet De Baere

Tien oorlogs-tekeningen van Joe English (september 1914)

1. Trefdag in Genk over historische landschapschilders.

Op zaterdag 6 november 2021 kwamen wij voor de éérste maal samen met een groep kunstvrienden in het ***"Emile Van Dorenmuseum"*** te Genk. De doelstelling was om kennis te maken met de landschapschilders uit de periode 1880-1914 en ervaringen uit te wisselen tussen kunstminnaars en verzamelaars van werk uit deze periode. De locatie was goed gekozen, in Genk was er tijdens die jaren een *'kunstenaarskolonie'* actief. Een aantal schilders uit het Brusselse en Tervuren kwamen met de trein naar Genk om er het *'licht'* van de seizoenen in de natuur op doek vast te leggen. Deze kunstenaars hadden het geluk te mogen logeren in de herberg die Emile Van Doren ombouwde als "***Hotel des Artistes".*** Het huidige museum is genoemd naar de kunstschilder daar zijn atelier daar gevestigd was. Zijn dochter schonk zijn huis en het kunstbezit in 1955 aan de stad Genk.
Naast de collectie van kunstschilder Emile Van Doren zelf, kregen wij informatie over zijn bevriende tijdgenoten o.a. Lucien Franck, Henry Luyten, Marten Melsen, Jozef Posenaers, Jakob Smits, Jos Tysmans, Eugeen Van Mieghem, Emile Van Sassenbroek, Guillaume Van Strydonck, Eugène Verdeyen, Oscar Verpoorten, Edmond Verstraeten en de Grimbergse, Kalmthoutse, Tervuurse en Wechelse scholen. Samen met de groep kunstvrienden werden wij uitgenodigd door Jan Melsen (kleinzoon van Marten Melsen) de initiatiefnemer. Het geheel werd deskundig georganiseerd door Kristof Reulens, conservator van het Van Dorenmuseum.

2. De Verrassing

Aan de hand van een powerpoint stelden wij het werk van Joe English en van Samuël De Vriendt voor. Alhoewel zij niet bekend staan als landschapschilders pasten zij gezien het tijdsgewricht wonderwel in dat zeer bonte gezelschap. Na de presentatie van ons historisch overzicht *'leven en werk'* van Joe en Samuël, werden wij samen terug naar voor gevraagd. **Uit de handen van een milde schenker uit Genk kregen wij een map met 10 originele tekeningen afkomstig uit een schetsboek van Joe English!** Onder een sympathiek applaus namen wij met ontroering de schenking in ontvangst. Want wat bleek? Het was het lot nr. 398 dat door het veilinghuis Vandewiele in Brugge verkocht werd op 15.03.2019. Toen kregen wij niet de kans om dit zelf aan te kopen...

Op de map staat geschreven: ***"Joe Englisch Front 1914"*** en op het etiket ***"10 tekeningen, 2 schetsen, Joe Englisch 109, verzameling Anna Verbeke, 16x21".*** Wie was Anna Verbeke en hoe kwam zij in het bezit van deze tekeningen? Uit een gesprek van Paul C. De Baere met Patrick English (+_1971) de jongste broer van Joe, weten wij dat Anna zijn doopmeter was. Zij was in het bezit van een poëziealbum met daarin een vijftal tekeningen van Joe. Onder meer een portret van de vijfjarige Patrick (°24.02.1899) en een humoristische tekening van haar huwelijk in 1911 met een zekere Jan Rysman. Het is nog niet bekend hoe die map met oorlogstekeningen van Joe in haar bezit kwam, en wie in het bezit kan zijn van haar poëziealbum? Kan iemand ons verder helpen?
Merkwaardig bij de map tekeningen die wij in Genk ten geschenke kregen is nog de volgende anekdote. Naar aanleiding van onze **tentoonstelling *"Joe's kunst"* (2008) in Diksmuide**, kregen wij van een vrijwillige medewerker bij het Museum aan de IJzer ook een map… met diverse fotokopieën van Joe's tekeningen tijdens WO I, waaronder ook enkele van deze originelen. Paul C. De Baere die toen curator was van de tentoonstelling had reeds in 1972 eveneens kopieën van deze tekeningen geïnventariseerd in het catalogusgedeelte van zijn masterscriptie onder de nrs. K II H. F.73 tot 79. Deze kopieën bevonden zich toen in het Letterenhuis (vroeger AMVC) te Antwerpen en bevinden er zich nog tot op vandaag. Wanneer en waarom bezorgde de bezitter van de originele tekeningen deze kopieën zowel aan het IJzerbedevaartcomité als aan het Letterenhuis?

De originele tekeningen van Joe legden dus een onbekende weg af om uiteindelijk aan te komen waar zij thuishoren: in het familiearchief English-Goedemé. Elke kunstverzamelaar, professioneel of liefhebber, weet dat de weg die een kunstwerk aflegt soms wonderbaarlijk is en moeilijk om te reconstrueren. **Met onze hartelijke dank aan de milde schenker uit Genk.**

3. De ontbrekende schakels.

Waarom hechten wij zoveel belang aan tien potloodtekeningen uit een schetsboek? Enerzijds omwille van de datering: het zijn tekeningen uit een episode in Joe's leven, augustus-oktober 1914, waarover weinig bekend was. Anderzijds omdat enkele van de portretten die hij toen tekende van belang zijn voor 2 Vlaamse kunstenaars: Valerius de SAEDELEER en Lambrecht LAMBRECHTS.

In onze Nieuwsbrief nr. 27 reconstrueerden wij aan de hand van gele briefkaarten de lotgevallen van Joe tijdens zijn éérste oorlogsmaanden van 1 augustus tot 14 oktober 1914. Hij werd als reservist van de 7de Linie naar Antwerpen gemobiliseerd en werkte mee aan de verdediging van het bolwerk in Brasschaat. Joe stak altijd potlood en papier, pen en inkt in zijn soldatenransel. Vandaar dat wij vermoeden dat hij in die periode ook schetsen en portretten zal getekend hebben. Tot nu toe hadden wij daar slechts één bewijsstuk van: het portret van ***"Mon Ami Gaston"*** dat hij tekende op 15 september 1914. Wij konden het verwerven in 2009 bij een dame die het te koop aanbood in Tielt. Wij stelden vast dat dit een bladzijde was uit een schetsboek met meerdere tekeningen. Wat blijkt nu? Dat zeven van de tien tekeningen die geveild werden bij Vandewiele uit hetzelfde tekenschrift afkomstig zijn. Het portret van Valerius De Saedeleer werd gedagtekend op dezelfde datum van ***"Gaston"*** *15 september 1914!*





boven: *Mon ami Gaston,* potlood op papier, 16x20 gesigneerd en gedateerd: Brasschaat 15sept 1914,

rechts: Luitenant Van Dingenen, aquarel op papier, gesigneerd rechts boven en gedateerd op 3 december 1914:

Het blauw geaquarelleerde portret van *"Luitenant Van Dingenen",* ontdekt in een krantenartikel van "De Standaard" door Antony Mertens (17.08.1967), het portret van *"Mon Ami Gaston"* aangeschaft in 2009, en het portret van *"Het meisje met de blauwe ogen",* vormen samen met de 10 tekeningen een ontbrekende schakel in het oeuvre van Joe English. Uit de eerste oorlogsmaanden, de periode van augustus 1914 tot februari 1915.

4. Het Tekenschrift van Brasschaat

Alhoewel wij nog niet weten of alle tekeningen uit het schetsboek bekend zijn, geven de 10 tekeningen toch een beeld waarmee Joe in zijn vrije soldatenuren bezig was. De verzamelmap 'lot nr. 398' bevat 2 schetsen en 8 tekeningen in zwart potlood. Wij nummerden ze van 1 tot 10 zoals ontvangen in de map.

De 2 potloodschetsen staan op twee halve bladzijden van 20,5 x 16 cm, beschermd door zijdepapier. Ze zijn niet gesigneerd of gedateerd. **Nr. 1** stelt 3 figuren voor: twee zittende vrouwenfiguren waarvan één met een kind en tussen hen in bagage. Naast hen een rechtopstaande vrouw ook met een kind in haar armen. Is het een wazige schets van vrouwen en kinderen op de vlucht voor het oorlogsgeweld?
Nr. 2 is een samengestelde éénheid. Linksboven (10 x 16cm) herkennen wij de *"Dame met de grote hoed"*, een portret van Elisa Goedemé (od.1911). Rechtsboven (9 x 6cm) is een vluchtige impressie van *"Hommage aan Peter Benoit"* (od.1911) met de figuren van Elisa Goedemé en Bertha Van Oye aan de piano. Rechts onderaan een rechtopstaande persoon (5,5 x 10cm). Deze schetsen zijn geen voorstudie van de vermelde schilderijen. Wij beoordelen ze als 'herinneringsbeelden' van Joe aan vroeger gerealiseerde werken. Wellicht schetste hij vlug even beide werken toen hij over zijn gezin vertelde aan een strijdmakker. Of in een eenzaam moment tekende hij zijn dierbaren voor zichzelf. Het geeft ons wel een idee over de geïntegreerde werking, tussen het visuele geheugen en de ooghandcoördinatie van een kunstschilder tijdens een emotioneel moment.



Le Planton (detail) potlood op papier (16x20,5)

De **8 portrettekeningen** staan op tekenpapier van 16 x 20,5 cm en zijn gekleefd op een drager van 20 x 29 cm, beschermd door een blad zijdepapier. De nrs. 3,4,5,6,7,8, en 10 zijn portrettekeningen van oudere Belgische soldaten, typisch voor het 7de linieregiment waar bij ook Joe hoorde. Ze zijn in buste of in meerdere of mindere mate ten voeten uit afgebeeld. Volgens de kenmerken van het papier zijn deze tekeningen afkomstig uit hetzelfde tekenschrift. We bespreken achtereenvolgens de nrs. 5,8,9 en 3.

Nr. 5. Op zijn soldaten-pet zien wij het embleem van een Posthoorn. Het is de ***postbode*** waar Joe een goed contact mee had wegens zijn functie.
Nr. 8 kreeg als ondertitel: ***"Le planton D.C. 1/VI".*** Volgens de 'Petit Robert' is een planton *"un soldat de service auprès d'un officier supérieur, pour porter ses ordres"*. Vandaar de uitdrukking *"faire le planton"* hier humoristisch afgebeeld door Joe als een op zijn sokken toezichthoudende korporaal.
Nr.9 ***"Lambrecht Lambrechts, Dichter Folklorist***" staat er in rood potlood bijgeschreven op de grotere drager. Op de 4 hoekpunten van het portretblad zijn gaatjes zichtbaar, het werd met duimspijkers opgehangen. Dit papier is van een andere kwaliteit dan de andere nrs. Het is een fijn afgewerkt


Lambrecht Lambrechts (detail) potlood op papier (16x20,5)

portret in buste van een mannelijk persoon met een ringbaardje die naar links kijkt, niet gesigneerd, niet gedateerd. Behoorde Lambrechts (Hoeselt 1865-Gent1932) eveneens tot de 7de Linie? Hij werd niet als militair geportretteerd. Als dichter was hij ook een kenner van de Vlaamse liedkunst, zie *"Het zingende Vlaanderen",*(De Lille, Maldegem, 1922, Duimpjesuitgave nr.112). In 1892 stichtte hij samen met J. Cuvelier en C. Huysmans de **"*Limburgse maatschappij voor Letterkunde en wetenschap*",** te Genk in het "Hôtel des artistes" van Emile Van Doren. Daar ontmoette hij de hier vooraf vermelde landschapschilders. Lambrechts schetste de ziel van Limburg in zijn poëzie: *"Zij wiegt mij in een zee, een wijde zee van geuren".*



Valerius de Saedeleer potlood op papier (16x20,5) gedateerd 15 sept 1914

Nr. 3 ***Valerius de Saedeleer, kunstschilder*** staat in rood potlood bijgeschreven op de grotere drager. Gedateerd 15 september 1914, niet gesigneerd. Valerius wordt afgebeeld in buste als soldaat van het 7de Linieregiment ('7' op zijn pet) met snor en sikje, kijkend naar links. Dit portret is een waardevolle aanvulling zowel bij het werk van Joe English als bij het levensverhaal van de Saedeleer. Het toont aan dat zij tot hetzelfde 7de regiment behoorden. Ook bekend is dat Valerius met zijn vrouw, hun 5 dochters en zijn 90jarige vader tijdens WO I te Wales (G.B.) verbleef. Volgens Caterina Verdickt vertrok hij samen met George Minne en Gustave van de Woestyne. "*Zij lieten have en goed achter en vluchten met hun gezin via omwegen naar Knokke en Sint-Anna Ter Muiden (Ndl.) naar Groot-Brittanië". In oktober 1914 kwamen de vluchtelingen effectief aan in Aberysttwyth, waar ze enthousiast ontvangen werden".* (Caterina Verdickt, *Kroniek van de Vlaamse kunstenaars in Wales. In: Kunst in Ballingschap. Vlaanderen, Wales en de eerste wereldoorlog*. Museum voor Schone Kunsten Gent 2002, p.53-78).

Dit portret van de Saedeleer door Joe English toont aan dat Valerius bij het uitbreken van WO I als 47jarige reservist opgeroepen werd om het Vaderland te dienen. Hij behoorde tot het regiment dat de opdracht kreeg om in Brasschaat de verdedigingsgordel aan te leggen rond Antwerpen. Wij veronderstellen dat Valerius in de eerste helft van oktober 1914 uit Brasschaat wegtrok met de 7de Linie, nadat Koning Albert op 6 oktober de opdracht gaf om Antwerpen op te geven. Via Sint-Niklaas reisde hij met de trein tot Gent om in Sint-Martens Latem zijn gezin en de vrienden van *"de eerste Latemse school*" te vervoegen. Dit portret door Joe toont dus ook aan dat Valerius pas in de tweede helft van oktober 1914 te Wales aangekomen is met zijn twee andere kunstvrienden. Voor ons blijft het de vraag of Joe en Valerius elkaar reeds hadden ontmoet voor 1914? Wel bekend is dat Valerius de tentoonstelling over de *"Vlaamse Primitieven"* bezocht te Brugge in 1902. Het deed zijn kunst evolueren van het Impressionisme naar het Symbolisme, wat eveneens in de werken van Joe aantoonbaar is.

Naar een mededeling van de milde schenker van deze 10 tekeningen, heeft hij zelf één tekening uit deze verzamelmap behouden. Het betreft een met blauwe inkt (?) ingekleurde voorstelling van een Belgische gendarme die het hazenpad kiest… Meteen geeft het een symbolische betekenis aan het lot van deze en vele andere tekeningen van Joe English…

Dank aan de Kunstvrienden van de historische landschapschilders. Valerius de Saedeleer, de historische landschapschilder bij uitstek kijkt over uw schouder mee naar de resultaten van uw opzoekingswerk. Hopelijk kunnen jullie ook een aantal ontbrekende schakels uit het oeuvre van uw epigonen terugvinden.

Piet De Baere,
namens Co English en Sam Vanoverschelde

Als toemaatje bij de tekeningen van Joe tonen wij een foto van de groep 7de Liniesoldaten tijdens een tweejaarlijks kamp in Beverlo, in 1906, voor WO I. Wij herkennen Joe English en *"mon ami Gaston"* die hij portretteerde op 15 sept. 1914. (Familienaam onbekend). Staan Lambrechts en Valerius de Saedeleer er ook bij?



Beknopte bibliografie

Joost De Geest, 2009. *Regionale schilderscholen. Van de kust tot de Kempen*. OKV, themanummer 200, 40 blz, illustr.

Voor de historische context van de eerste oorlogsmaanden augustus-oktober 1914 zie Luc Vandeweyer, *Joe English 1914-1918*. Vzw. IJzertorenmuseum, Diksmuide, 2008, 212 blz.

Voor de persoonlijke belevenissen van Joe English tijdens de maanden augustus – oktober 1914, zie *Nieuwsbrief J.E*. nr. 27 en nr. 28, 2017, Piet De Baere, *J.E. en de strijd rond het bolwerk Antwerpen*, juni deel 1, oktober deel 2.

Rosette Dillen, e.a., *Adrien Joseph Heymans (1839-1921), De Vader van het impressionisme in België*. Lille, 2021, 84 blz., illustr.

MOL (-Sluis) Tentoonstelling Jules Schmalzigaug versus Jakob Smits, (februari 2022)

Zoals de School van Brasschaat vooral bekend werd door Henry Luyten, Genk door Emile Van Doren, Welcherderzande door Adrien Joseph Heymans, zo werd de School van Mol bekend door Jakob Smits (1855-1928). Op 6 februari 2022 opende Minister-president Jan Jambon de tentoonstelling in Mol-Sluis die loopt tot 8 mei 2022. De brochure en de vele tekeningen tonen aan hoe de Antwerpenaar Jules Schmalzigaug (1882-1917) van J. Smits leerde hoe het licht te observeren, te vangen, te tekenen en te schilderen.

Het is bekend dat hij van augustus 1909 tot en met oktober 1910 in Brugge en het naburige Lissewege verbleef. Zelf gaf hij als reden op *"dat hij er een stimulerende werkomgeving en rust vond zoals in Venetië"*. In deze tentoonstelling zijn niet minder dan 29 (meestal kleine) tekeningen aanwezig uit Brugge (privébezit).





Opvallend is de uiterst gedetailleerde potloodtekening op groot formaat (75 x 59 cm) ***"de Brugse Kleine Vismarkt"*** – vandaag het Huidevettersplein genoemd. Later zou hij er een ets-versie en een olieverf op doek van maken. In 1913 zou hij mede onder invloed van het *"licht-systeem"* van Smits radicaal overschakelen naar het Futurisme. (zie brief van 8 april 1913, in de tentoonstelling te Mol).

Aanbevolen aan elke kunstliefhebber!

Piet De Baere

Kunstvrienden van de vzw Joe English,

Uw financiële steun om de Nieuwsbrief op papier te blijven versturen is nog steeds welkom op bankrekeningnr. BE03 1210 4055 6384 // HARTELIJK DANK aan de vrienden …

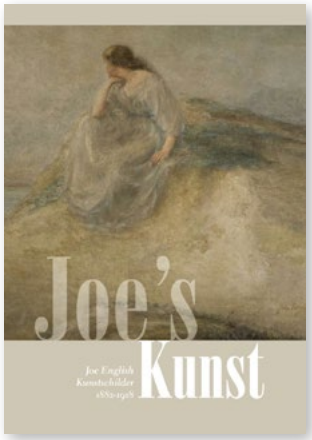
Dank aan Thomas (Mechelen) n.a.v. zijn schenking van de Joe English-kalender 1932, met het bekende portret van Joe door Samuël De Vriendt en de reproductie van 13 oorlogstekeningen. Bewaard in originele perfecte staat !

Eveneens dank aan Erik (Handzame) die ons digitaal een onbekende foto bezorgde van Joe English tijdens de oorlogsjaren, terwijl hij schilderde of tekende tussen de ruïnes in Lo-Reninge.





In het tijdschrift **Volkskunst,** jg.45, nr.4, dec.2021, publiceerde Johan Lambrechts bij *"Volksverhalen"* het Driekoningen-schilderij van Joe English, dat ergens in privébezit zou moeten zijn. In hetzelfde nummer krijgen wij uitvoerig verslag over ***"De rommelpot als erfgoed"*** afgebeeld door Joe. En over de Verbondsvlag van het KVHV, Leuven, ontworpen door Joe en vervaardigd door Huis English voor WO I. jammer dat het "Museum van het Vlaams Studentenleven-Leuven" gesloten werd…



Twee recent verschenen publicaties met relevante verwijzingen naar de oorlogsjaren van Joe English in:
- Etienne Van Neygen, *Filip De Pillecijn. Flamingant en pacifist*. Red. E. Waegemans, Hamme, 2021, 378 blz.
- Wouter Dambre, *Oscar Dambre (1896-1972). Grote ambities, gemiste kansen. Op zoek naar mijn grootvader.* Gent, 2021, 216blz.

De ***'Joe's Kunst'***-catalogus is nog steeds beschikbaar aan 20€ per exemplaar, inclusief portkosten.
Bestelling door storting op: BE03 1210 4055 6384
met vermelding van de titel en bevestig uw adres aan
co.english2@gmail.com